

॥ पवमानसूक्तम् ॥

(तैत्तिरीय ब्राह्मणम् अष्टकम् - १/प्रश्नः - ४/अनुवाकः - ८)

(तैत्तिरीय संहिता काण्डम् - ५/प्रपाठकः - ६/अनुवाकः - १)

ॐ तच्छुं योरावृणीमहे। गातुं यज्ञाय। गातुं यज्ञपतये। दैवीः
स्वस्तिरस्तु नः। स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम्।
शं नो अस्तु द्विपदे। शं चतुष्पदे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः।
दधिक्राव्णो अकारिषम्। जिष्णोरश्वस्य वाजिनः। सुरभिर्नो
मुखांकरत्। प्रण आयूषि तारिषत्।

आपो हि ष्ठा मयो भुवस्ता न ऊर्जे दधातन। महेरणां
चक्षसे। यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयते ह नः।
उशतीरिव मातरः। तस्मा अरङ्ग मामवो यस्य क्षयाय
जिन्वथ। आपो जनयथा च नः॥

हिरण्यवर्णाः शुचयः पावका यासु जातः कश्यपो यास्विन्द्रः।
अग्निं या गर्भं दधिरे विरूपास्ता न आपः शः स्योना भवन्तु॥
यासां राजा वरुणो याति मध्ये सत्यानृते अवपश्यं
जनानाम्। मधुश्चुतः शुचयो याः पावकास्ता न आपः शः
स्योना भवन्तु॥

यासां देवा दिवि कृण्वन्ति भक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा भवन्ति।
याः पृथिवीं पयसोन्दन्ति शुक्रास्ता न आपः शः स्योना
भवन्तु॥

शिवेन॑ मा॒ चक्षु॑षा पश्यताऽऽपः शिवया॑ त॒नुवोप॑ स्पृशत॒ त्वचं॑
मे। सर्वा॑ꣳ अ॒ग्नीꣳ र॑प्सुषदो॑ हुवे वो॒ मयि॑ वर्चो॒ बल॒मोजो॑
नि ध॑त्त॥

पव॑मानः सुव॒र्जनः॑। प॒वित्रेण॑ विच॑र्षणिः। यः पोता॒ स
पु॑नातु मा। पु॒नन्तु॑ मा देवज॒नाः। पु॒नन्तु॑ मन॑वो धि॒या।
पु॒नन्तु॑ विश्वं आ॒यवः॑। जात॑वेदः प॒वित्रवत्। प॒वित्रेण॑ पुनाहि
मा। शु॒क्रेण॑ देव॒दीद्यत्। अ॒ग्ने ऋ॒त्वा ऋ॒तूꣳ र॒नु। यत्ते॑
प॒वित्रम॑र्चिषि॑। अ॒ग्ने वि॒त॑तमन्त॒रा। ब्र॒ह्म तेन॑ पुनीमहे।
उ॒भाभ्यां॑ देवसवितः। प॒वित्रेण॑ स॒वेन॑ च। इ॒दं ब्र॒ह्म पुनीमहे।
वै॒श्वदे॒वी पु॑न॒ती दे॒व्यागा॑त्। यस्यै॑ ब॒ह्वीस्त॒नुवो॑ वी॒तप॑ष्ठाः।
तया॑ म॒दन्तः स॒धमा॑द्येषु। व॒यꣳ स्या॑म॒ पत॑यो रयी॒णाम्।
वै॒श्वान॒रो र॒श्मिभि॑र्मा पुनातु। वा॒तः प्रा॒णेनै॑षि॒रो म॑यो
भूः। द्यावा॑पृथि॒वी प॑यसा॒ पयो॑भिः। ऋ॒ताव॑री य॒ज्ञिये॑ मा
पुनी॑ताम्। बृ॒हद्भिः॑ सवित॒स्तृभिः॑। व॒र्षिष्ठै॑र्दे॒वम॑न्म॒भिः। अ॒ग्ने
दक्षैः॑ पुनाहि मा। येन॑ दे॒वा अपु॑नत। येनऽऽपो॑ दि॒व्यङ्क॑शः।
तेन॑ दि॒व्येन॒ ब्र॒ह्मणा॑। इ॒दं ब्र॒ह्म पुनीमहे। यः पा॑वमा॒नीर॒ध्येति॑।
ऋषि॑भिः स॒म्भृत॑ꣳ र॒सम्। स॒र्वꣳ स॒ पूत॑म॒श्राति॑। स्व॒दि॒तं
मा॒त॒रि॒श्व॒ना। पा॑वमा॒नीर्यो॑ अ॒ध्येति॑। ऋषि॑भिः स॒म्भृत॑ꣳ
र॒सम्। तस्मै॑ स॒रस्व॑ती दु॒हे। क्षी॒रꣳ स॒र्पिर्म॑धू॒दक॑म्॥
पा॑वमा॒नीः स्व॒स्त्यय॑नीः। सु॒दु॒घाहि॑ प॒यस्व॑तीः। ऋषि॑भिः
स॒म्भृतो॑ र॒सः। ब्रा॒ह्म॒णेष्व॑मृतꣳ ह॒ितम्। पा॑वमा॒नीर्दि॑शन्तु नः।

इ॒मं लो॒कम॒थो अ॒मुम्। का॒मा॒न्त्सम॑र्ध॒यन्तु॒ नः। दे॒वीर्दे॒वैः
 स॒माभृ॑ताः। पा॒व॒मा॒नीः स्व॒स्त्यय॑नीः। सु॒दु॒घा॒हि घृ॑त॒श्चुतः॑।
 ऋ॒षि॑भिः स॒म्भृ॑तो र॒सः। ब्रा॒ह्म॒णेष्व॒मृत॑ ह॒ितम्। येन॑
 दे॒वाः प॒वित्रे॑ण। आ॒त्मानं॑ पु॒नते॒ सदा॑। तेन॑ स॒हस्र॑धा॒रेण।
 पा॒व॒मा॒न्यः पु॑नन्तु मा। प्रा॒जाप॑त्यं प॒वित्र॑म्। श॒तो॒द्याम॑
 हि॒र॒ण्म॒यम्। तेन॑ ब्र॒ह्म वि॒दो वृ॑यम्। पू॒तं ब्र॒ह्म पु॑नीमहे। इन्द्रः
 सु॒नी॒ती स॒ह॒मा पु॑नातु। सोमः स्व॒स्त्या व॑रुणः स॒मी॒च्या।
 य॒मो रा॒जा प्र॑मृ॒णाभिः॑ पु॒नातु॒ मा। जा॒तवे॑दा मो॒र्जय॑न्त्या
 पु॒नातु॑। भूर्भुवः॒ सुवः॑।

तच्छ्रुं॑ योरावृ॑णीमहे। गा॒तुं य॒ज्ञाय॑। गा॒तुं य॒ज्ञप॑तये। दै॒वीः
 स्व॒स्तिर॑स्तु नः। स्व॒स्तिर्मा॑नु॒षेभ्यः॑। ऊ॒र्ध्वं जि॑गातु भेष॒जम्।
 शं नो॑ अस्तु द्वि॒पदे॑। शं चतु॑ष्पदे।

ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥